

Kata Tilichowa so dopomina...

W čísle I/2001 Sokolskich Listow smy wozjewili wobraz wo přebywanju skupiny serbskich dźěci w léce 1946 w českých Jablkynicach. Prošachmy čitarjow wo podaće nadrobnoscow k přebywanju w susodnym słowjanskim kraju. Najwobšěrniše informacije k podawkam před 55 lětami je nam zapodała knjeni Kata Tilichowa z Pančic-Kukowa. Wozjewjamy tu jeje dopomnjenki:

W Sokolskich Listach číslo 1/2001 wuhladach wobraz wo přebywanju serbskich dźěci w prózdniškim lěhwje w českých Jablkynicach. Na wobrazu spóznych nimale wšěch ze serbskeje skupiny.

Přewodnicy našeje skupiny běštej knjeni Meškankowa z Kanec a njeboh knjeni Zarješkowa z Chróscic. W přenim rynku na wobrazu wotlěwa su widžeć: Marko Meškank z Kanec - dźeržo serbsku chorhoj, Pětr Čornak z Prawoćic - pokazujo plakat Łužica, njeboh Marja Dobrowolska rodź. Koklic z Noweje Wjeski, Marja Brězanec z Worklec, Hilža Nowakowa rodź. Mětec z Hatow. W druhim rynku: knjeni Zarješkowa, njeboh Lejna Wjeńcyna rodź. Brězanec z Hórkow, Kata Tilichowa rodź. Korjeńkec, Marja Wjeńcyna rodź. Šoćic, Hana Delanowa rodź. Lorencec - wšě tři z Noweje Wjeski, a knjeni Hańža Meškankowa. Wjětšu holcu w katolskej narodnej drasće njespóznaju. W přednim rynku klečo a w zadnim stejo su česke dźěci tutoho lěhwa.

K tehdyšim dožiwjenjam móžu tole prajić: Jědźechmy z busom do Českeje. Běchmy w starobje 12, 13 a 14 lět. Prózdniške lěhwo bě za moje zaprijěće chětro wulke, zarjadowane w lěšnej wokolinje. My serbske dźěci mjějach-

my baraku za sebje. Wšědnje rano so wšitcy z lěhwa na apelnišću zetkachmy a wuspěwachmy česku, słowasku a rusku hymnu, při čimž so chorhoj na sčezor sčahny. Tekst hymnow sej ponečim přiswojichmy. Rusku pozdižo doma jónu zaspěwachmy, ale rozumił nas nihtó njeje. Dokelž bydlachmy w lěšnej wokolinje, dun-dachmy často po lěsu. Tak namakachmy jónu wulkej čerwjeno-brunej hribaj, za nas dźěci njeznatej. To běše potom slódná wječer! Wěm so tež na dalše dožiwjenje dopomnić: Jědźechmy do Mladeje Boleslavy, hdžež so na žnjen-

skim swjědženju wobdžělichmy. Serbske dźěci přeprósychu na wopyt do českých swjěbow. Młoda holca w českéj narodnej drasće wza mje sobu do swojeje swjěby, hdžež mje derje pohosćichu. Rozmołwa w kruhu swjěby njebě najplódnija, dokelž nimale nihtó njezmjaj. Po přečelnym rozhołnowanju podachmoj so dosrjedź města, zo bychmy so na wulkim swjědženskim čahu wobdžěliłoj, w kotrymž bě potom wulka syła českých holcow w narodnej drasće. To we mni wulki začisć zawostaji. Na dalše dožiwjenja w někak dwě njezděli trajacym prózdniškim lěhwje w bratrowskej Českeje so hižo dokladnje njedopominam.

Hdže běchu w Českej prózdniške lěhwa za serbske dźěci

K wozjewjenjam w čislomaj 6/2000 a 1/2001 Sokolskich Listow wo prózdniškim lěhwach za serbske dźěci w Českej po 1. a 2. swětowej wójnje móžemy dalše nadrobnoscě dodać. Ták čitachmy w nowej knize dr. Tima Meškanka „Kultur besteht – Recht vergeht“ (tam wosebje na stronamaj 107/108) wo dotal njeznatych faktach. Po tuchwilnym stawje slědženjow běchu wot 1920-1946 na slědowacych městnach lěhwa za serbske dźěci:

1920-1929	Bělá pod Bezdězem	1931-1934, 1946	Jablkynice
1924	Mělník	1945	Staré Splawy
1924	Chlumec n. Cidlinou	1945	Lišov pola Č. Budějovic
1925-1927	Vehlovice	1946	Janov
1925-1930, 1932	Praha	1946	Zbraslav

W přichodnym čísle Sokolskich Listow chcemy rozprawjeć wo přebywanju serbskich dźěci před 70 lětami w Jablkynicach. K tomu smy w Serbskim kulturnym archiwje samo wobrazowy material namakali. Prosimy pak dale čitarjow, nam wudospoňić znajomosće wo „ferialnych kolonijach“ (tak to tehdy mjenowachu) w Českej – a po móžnosći tež w Pólskej. Haj, nam na příklad dr. Helmut Jenč powědaše, kak bě w léce 1947 z Budyškimi dźěćimi za čas prózdniw w Pólskej přebywał. Tam bě njeboh Jan Žur skupinu serbskich dźěci přewodzał. Čakamy na hłosy! **M. Krawc**

W přichodnym čísle ...

móžeće čitać rozprawu wo přebywanju serbskich dźěci před 70 lětami w Českej, přinošk „Sokolska straž při Zejlerjowym pomniku“ (to skladnostnje 70. rónicy postajenja pomnika we Łazu) a druhe zajimawostki.

SOKOŁSKE LISTY

Před 50 lětami započachu w Hórkach z organizowanym sportom

Hdyž sy pjećdesat lět stary, potom so praji, zo swjećiš abrahamowiny abo so čí tež praji, zo sy Abrahama wuhladał. Njech je kaž chce – sportowa jednotka w Hórkach by była lětsa w juniju 50 lět stara, hdyž by bjez přetorhnjenja eksistowała. Tola nětko porjadu.

Hač je w Hórkach mjez swětowymaj wójnomaj abo hišće prjedy so sportowało, to mi njeje znate, sportnišćo abo sportownju w Hórkach njemějachu, chiba zo na tehdyšej wjesnej niskej žurlicce nimo kwasnych a druhich rejow tež po zynkach hudźby zaskakowachu.

Dokelž so po 45 wšelake nowe wěcy stawachu, dyrbyeše to tež w Hórkach być. W Chróscanskej šuli započachmy za kožanym bulom honic a hdyž běchmy doma, da njenamakachmy žanu prawu městnosć za bulkopanje. Hrajachmy na wjesnym ladku, na wokolnych lukach kaž na příklad na Liznarjec abo Paškec luca a samo na swobodnym městnje w Hórcanskej skale před Bruk Maksowej kowarnju. Nastajichmy sej pjećmeterske wrota.

Hižo za čas přebywanja w českých Warnočicach (1947-1949) nošachmy so z mysličku, zo by derje bylo, tež w Hórkach založić porjadne sportowe zjednoćenstwo a natwaric sej sportnišćo z wulkimi wrotami. Wšako tajke w hosćičelskim českim měsće widžachmy, dokelž sej na njezdělach na kopańcu dóndžechmy. Jurij Koch bě wšak wo tym w svojich dopomnjenkach na Warnočanski čas pisał, kak spytachmy zadarmo so do stadiona dostać.

Hdyž wot 1949 na Serbsku wyšu šulu w

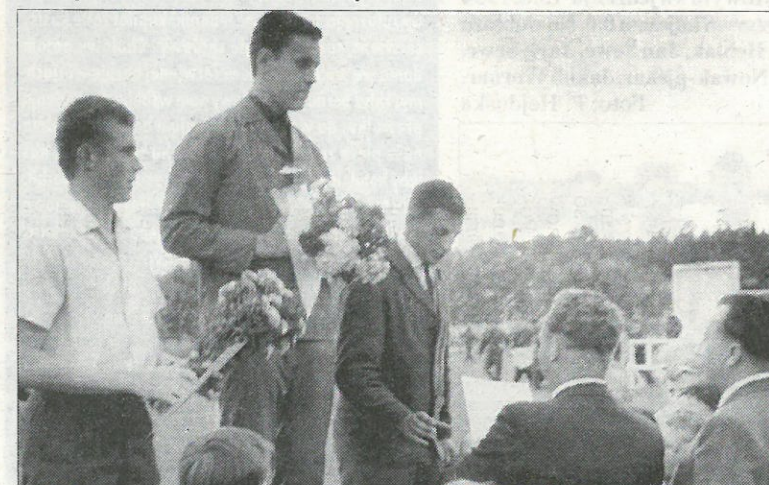

Skladnostnje 10lětneho wobstaća SJ Hórki so koparskej mustwje z Hórkow (zady) a Chróscic (předku sedžo) přihladowarjam prezentowaštej. Foto: P. Hejduška

Budyšinje chodžachmy, zhotowichmy sej w nowemburu 1949 přenje styristronkate sportowe wupokazy, w kotrychž mjějachmy město fotowobsydniaka wopon ze serbskimi barbami. Tute samowudžělane wupokazy kóždy člon młódzinskeho mustwa z česćownosću při sebi nošeše. A léto pozdižo, w decemburu 1950, wudžělachmy sej hišće nowe wupokazy za dalšich člonow, tónraz pod mjenom SG Granit Horka a z přinoškowej stronu na 4 léta. W samsnym léce bě Jan Warnar tež zhotowił čestne diplomy

za swěru k mustwu. Džeń a bóle začuwachmy, zo trjebatej sportowaca dźěćina a młódzina wěsty nawod a krutu organizaciju. Kak bě so nětko w juniju 1951 založiła sportowa jednotka w Hórkach, hač bě to někajki swjatočny založeniski akt abo něšto podobneho? Hórcan Jan Šmit, kiž dźělaje tehdy jako instruktor za serbske prašenja we wokrjesnym sportowym wuběrku, jězdžeze z motorskim do wšelakich zawodow a wjeskow, zo by poradžował sportowych funkcionarow wokrjesa, dopomina so na wony čas. Předsyda wokrjesneho sportoweho wuběrka Erich Raack Janej Šmitaj raz praji, kak da by bylo, hdyž by w Hórkach založili sportowe zjednoćenstwo. A do tutoho je zapřijał sportowacu młódzinu tež z Noweje Wjeski, Hatow a Worklec. A tak so to sta w juniju 1951. A jako wuraz zapisanja dósta mjenowanu serbski instruktor, džensa bydlacy we Worklecach, kožany koparski bul, a to nic jenož symbolisce, kaž sej to tehdy někotři myslachu. Prawy kožany bul njezděrachmy jenož w rukomaj, zo bychmy na njón hladali kaž na někajke „wono“, ale hrajachmy z nim porjadnje kopańcu. Založenje sportoweje jednotki njebě potajkmi česke, tola česko bě jeje wobstaće garantować.

Jako přenje dachmy so do twara sportnišća. Hejduškec-korčmarjec přewostajichu gmejnjec kruch krajiny w „Lěskach“, kaž Hórcenjo přestrjeń mjez Hórkami a Dobrošicami mjenuja. To wězo njebě plódné polo abo zelena luka, ale zakisany hlinojty pusty kruch zemje. Tohodla dyrbyeše młódzina wjele dobreje wole a mocy k dźělu naložować: kerki měješe wukopać, džěry zamjetać, ploninu wurunać a wjele pěska na cyłe přichodne sportnišćo nawozyć. Wjele dobrowólneho dźěla tči w tutym přenim sportnišću, samo Hórcanscy skalarjo so pilnje do dźěla prahachu. Gmejnski parlament bě za twar wjac hač 2000 hr wudał. Smy drje widželi w městach, kajki napohlad sportnišća maja, tola hdyž

Na bywšich sportowych swjědženjach steješe tež kolesowanje na programje. Dobyćer małeje měroweje jězby na V. sportowym a kulturnym zjezdze w Hórkach bě Alfons Frencl z Róžanta. Jan Warnar a Jurij Pan mytujetaj třoch najwuspěšnišich. Foto: K. Hajna

Mjezynarodny koparski turněr w Njebjelčicach z wubranku Sokola

W Njebjelčicach hotuja so na jubilejny 10. mjezynarodny wjesny swjědžen wot 6. do 8. julija. K wjerškam zarjadowanja budže stušeć wulki mjezynarodny turněr w kopańcu wo pokal Domowiny. Wobdžělene budu mustwa ze štyrjoch krajow: Hlučín z Českeje, Namysłow z Pólskeje, Ladánybene z Madžarskeje a wubranka Serbskeho Sokola.

Mjez tym je hižo zestajany hrajnny plan: **Nebelschütz**

SOBOTU, 7. JULJA 2001, HRAJA:

14.00 – 15.10 hodž.: Ladánybene – Hlučín

15.15 – 16.25 hodž.: wubranka Sokola – Namysłow

17.00 – 18.10 hodž.: Hlučín – wubranka Sokola

NJEDZELU, 24. JUNIJA 2001, HRAJA:

13.00 – 14.10 hodž.: wubranka Sokola – Ladánybene

14.15 – 15.25 hodž.: Namysłow – Hlučín

Přeprašujemy přiwisnikow kopańcy

hižo džensa na tutón bjezdwěla wulki podawk!

J. Macka

bě so naše dotwarilo a bě hoto-
we, njerunaše so wone tym mě-
šćanskim.

Prěni raz hrajachmy na nowym
sportnišću jutrownu póněždu
1953, a to přeciwo koparjam z
Maheho Wosyka a z 5:6 podle-
žachmy. Wtutej přenjeji oficalnej
hrě njemóžeše kóždy hráč po
swojich předstawach zdrasćeny,
ale nastupichmy w kompletnej
sportowej drasće, tónraz kupjenej
z pokladnje sportoweje jednotki.

Na wonkowne hry jězdžach-
my zwjetša z kolesami, motor-
skimi, ale tež z nakładnym We-
hnertec awtom. Spodziwanje
wubudichmy w Minakale, do-
kal dojedžechmy sej z małym
transporterom pjekarskeho mi-
štra Maksa Nowaka. Nichtó no-
chcyše wěrić, zo měješe tu jě-
dnaće hrajerjow městna.

Zajimawy je džělowy plan
sportoweho zjednoćenstwa Hór-
ki, kotryž bě plačiwy wot 25.11.
hač do 31.12.1952. Mjez druhim
chychmy so starać wo zapisanje
do dypkowych hrow w 2. Ka-
mjenskej wokresnej klasy. W 4.
dypku su zapisani hrajerjo I. mu-
stwa a II. mustwa. Za I. mustwo
nominowachmy tutech kopar-
jow: Beno Hejduška, Pawoł
Hejduška, Jan Chěžka, Jurij Ko-
kla, Franc Nowak, Michał Paš-
ka, Jurij Rab, Pětr Šwejd, Beno
Wehnert, Jurij Wehnert, Jan Wi-
čaz a Jan Warnar. WII. mustwe
mějachmy hrać: Měrcin Golda, Be-
no Hejduška II, Jan Chěžka II,
Beno Krawc, Jurij Krawc, Jan
Law, Jurij Šejda, Jan Šmit, Jurij
Šmit, Jan Sewc a Gustaw Wjela.
Wjeseli pak běchmy, hdyž měje-
še z tutech hrajerjow znajmjeńša
11 koparjow čas za dypkowe a
předčelske hry, kaž to někotre fo-
ta z tehdyšeho časa dopokazuja.

Předy hač započachu Hórčenjo
w 2. Kamjenskej wokresnej
klasy dypkowe hry hrać, wotměchu
swoj přeni sportowy swjedžen,
a to składnostnje dwulětneho
wobstaća SJ Hórki. Tu hraješe
so cyle popołdno kopańca kaž
Hórki II - Ralbic II 1:1, Hórki
mł. - Komorow mł. 5:1, Hórki I
- Pozběh Kamjenc III 3:1. Na
sportnišću piskaše mólička ka-
pała Jurja Paški, kiž plačeše 15
hr, korčmar Gustaw Wjela poski-
češe piwo, palenc a limonadu, pje-
karski mišter Maks Nowak předa-
waše placki, poprjancy, lód, cigare-
ty a druge chłóšćenki.

Wječor bě sportowy bal w No-
wej Wjesce, hdžež plačeše žurla
30,- hr plačeše, a za pječ muzi-
kantow sylnu kapału Klimantow
z Wudworja wudachmy 150 hr.
Čisty dobytk bě 430 hr. Tajkich
sportowych swjedženjow mě-
jachmy w přenich lětach wob-
staća sportoweje jednotki wjac.
Dokelž džělaše naša sportowa

Wuspěšnje hraješe Hórčanske młodźinske mustwo w Kamjenskej
młodźinskej klasy, bu wokresny mišter 1958. Wobraz nastu w
januaru 1958. Stejo: Čemjer, Cyž, Kocor, Mlynk, Krječmar, klečo:
Rewjerk, Wilmann, Paška, sedžo: Domška, Šram, Šolta.

Foto: priwatne

Na předjězdze w Šunowje k V. sportowemu a kulturnemu zjězdze
wobdželi so tež 2. Hórčanske volleyballowe mustwo na hrach wo
pokal Rotacije Budyšin. Wotlěwa: Beno Hejduška, Jan Hejduška,
Gerat Krječmar, Franc Šram, Feliks Pjetaš a Beno Knop.

Foto: priwatne

Hórčanscy stari knježa. Na sportowym swjedženju 15.8.1954
hrajachmy přeciwo Dobročanskim starim knježam 0:0. Na wobrazu
wotlěwa: Jurij Šejda, Maršner, Heblak, Jan Sewc, Jurij Sewc,
Jan Chěžka a Jan Chěžka, Maks Nowak-pjekar, Jakub Warnar,
Pawoł Mlynk

Foto: P. Hejduška

1. volleyballowe mustwo SJ Hórki na zjězdze 1961: Pawoł
Hejduška, Rudij Cyž, Dieter Bětka, Reiner Kawš, Pětr Warnar,
Jan Warnar

Foto: priwatne

Epizody z tehdyšeho časa

W almanachu za V. sportowy a kul-
turny zjězd, kiž so sobotu a njeźdu
24. a 25. junija 1961 w Hórkach
wotmě, pisach wo tutej dobjě: Hdyž
hišće w Hórkach, w małej skałarskej
wjesce w Kamjenskim wokresu,
sportnišćo ani sportoweje jednotki
njemějachmy, chodžachmy na woko-
ne luki hrać. Tam dyrbjěše stajnje
něchtó na straži stać, zo nas njeby
wobsydnik luki lepil. Hdyž pak so
stražnikowej wostudži, bě po wjeselu.
Mjelco so přiwaci susodžić wuj a nas
wšech wuhna. Njeběchmy-li do-
skedźbliwi, přisadžichmy samo bul,
jeli móžemy tu scyła wo bulu rěc; bě
dže to stary čwak kulowateje kože,
wutykaneje ze synom abo ze starymi
trundlemi.

Přenje hry mjez wjesnej džěcny běchu
dospolnje bjez prawidlow. Hdyž na
příklad bul na hrajišćo mjetachmy,
wobračichmy so a čisnychmy jón přez
hlowu do pola, zo njeby so njepraw-
da stała a nichtó njeby z toho lěpsiny
měł. Bohužel so tehdy dla wšelakich
prawidlow husto wadžachmy.

Hišće předy hač sej w Hórkach spor-
towu jednotku založichmy, hrajach-
my husišo přeciwo Koslowej, Pančicam
a Worklecem. Jón njeźdu, ja-
ko zaso raz Worklećenjo do Hórkow
pińdžechu, zo bychu přeciwo nam
hrali, sta so tole: Młodžina a džěcna
z Worklec takase srjedz wsy. Hórče-
njo sej njezwěrichu z domow, dokelž
bě jich bul zaso raz skóncowany. Tola
po swačini pokazachu so někotři a
džechu tuž z Worklečanami jednać.
„Wěsće wy što, dokelž je naš bul k
čertu, kiž je naš jenički byl, chcemy so
bić.“ A hižo započachu so storka a
do so prać. Jedyn wotlěwa samo wot

plata žerdku a z njeje do Worklečanow biješe. Džeše to
tak daloko, zo dyrbjachu starši zapřimny a „krawnu
bitwu“ rozehnać. Hra skónči so tuž njerozsudnje.

K sportowanju trjebachmy wězo tež městnosć,
trjebachmy drasty a sportowy grat. Ale wotkal to
wšitko zebrać? Dopominam so derje, kak smój ze
swojim přecelom Janom Warnarjom w Budyšinje lěto
do založenja sportoweje jednotki kupiljo žolte koše,
čerwjene nohacjy a běle cholowy. Cholowy potom
doma we wulkim kotole w čerwjenej barbjě warjach-
my. Hdyž běchu tute cholowy nam wšitkim do warjenja
přewulke, da wone po warjenju a barbjenu lědma
naše pleca zawodžechu, tak běchu so stupili. A naš
luby kotol, kiž bě dotal rjany běty, bě so sabu wobarbil,
a za to sym sej bjezmala pukil dóstał. Přenje sportowe
drasty dyrbjěše tehdy kóždy ze swogeho zaka zaplać.
Dokelž běchmy tola lědma z džěcnych črijow wurostli
a hišće ničo wulke njezaslužachmy, dyrbjachu naši
starši časčišo swoju móšni dejić.

Tradicionalny koparski turněr młodźinskich mustwow
Kamjenskeho wokresu w meji 1956. Hórčanska
młodžina doby wšitke hry a njetrjebaše ani jeničke
wrota přijimowac (14:0 wrotowy poměr, 8:0 dypki).
Dokelž pak so tež posudžowashe, kelko sportowcow
je z čonom SNM a kotre mustwo je spjelnilo wumě-
njenja za zloženje sportoweho znamjenska, wobsadźi-
chu Hórčenjo jenož cyłkownje 2. město. Pozběh Ka-
mjenc dopče z tym po nowym posudžowanju 1. město.

jednotka bjez kóždeje pjenježneje podpěry
„sponsorow“, běchu tute sportowe swjedženje
z wječornymi rejemi žórlo našich hlownych
dochodow.

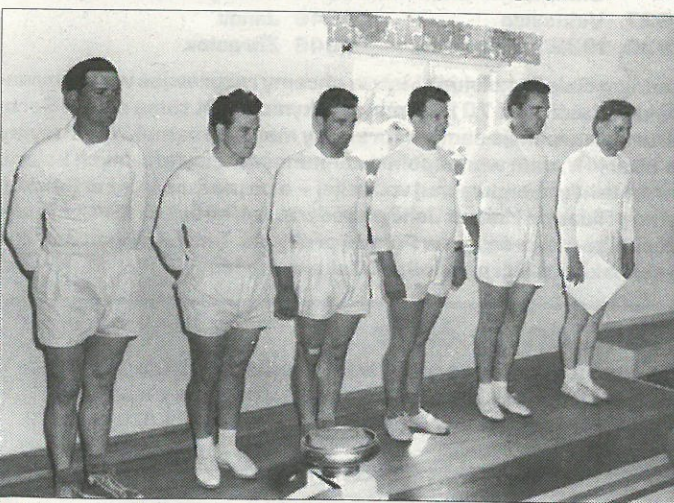
W lěću lěta 1953 prócowach so wo wutwo-
rjenje zawodneho sportoweho zjednoćenstwa při
Hórčanskich skałach. Pobyh pola nawody ska-
ly Hehla a předpoložich jemu naše předstawy a
žadanja. Jednanja so pak njeběchu dale wjedli,
dokelž woteńdžech na štyri lěta do Lipska na studij.

Po třoch lětach w 2. Kamjenskej wokresnej
klasy poradži so Hórčanam w lěće 1957 postup
do 1. wokresnej klasy. Hórčenjo wobdžělichu
so tež z jednym mustwom na wšitkich kopar-
skich turněrach wo pokal młodźinskeho časopi-
sa a Chorhoj měra. Jónu sej jón samo na jedne
lěto wubědžichu. Naše młodźinske mustwo bě
w tutech lětach jara aktiwne a slušeše k tym
najlěpsim. We wokresnym měridle njemóžeše
je nichtó wohrozić. 4. oktobra 1953 piše Beno
Mlynk w chronice: „Młodźinske mustwo z Wó-
slinka bě pře fajge do Hórkow k dypkowej hrě
prijěc, dokelž wědžeše, zo přeciwo Hórčanskej
młodžinje přehraja“. Tri lěta zasobu wudoby
sej Hórčanske młodźinske zastupnistwo titul
wokresneho mištra.

W lěće 1955 wobdželi so črjódka našich spor-
towcow na sportowym swjedženju w Lipsku.
W Nowej dobjě wo tym čitamy: „Na I. čěto-
zwočowanskim a sportowym swjedženju we
wulkej syle chorhojow mnohich narodow wuhla-
dachmy – a to bě jara zwjeselace – tež jeničku
serbsku chorhoj. Tutu njesechu hordže naši serb-
scy sportowcy z Hórkow. Woni pak so tež ak-
tiwnje wobdžělichu na masowej scenje Drježd-
žanskeho wobwoda.“

Kónč awgusta 1955, po tym zo bě naše 1. ko-
parske mustwo přenju dypkowu hru serije 1955/
56 wysoko ze 14:2 přeciwo Doprědka Kamjenc
I přehrało, běchmy so na chwilu z našimi mu-
stwami Traktorej Pančicy přizamknjeli. Tydžen
pozdžišo pak wobzamknjichmy, zo sej zaso sami
swoje sportowe zjednoćenstwo wutworimy.

Wuznamny podawk w žiwjenju serbskich
sportowych jednotkow bě Zjězd Serbow 1956
w Budyšinje. Tehdy wutwori so serbska kopar-
ska wubranka, w kotrejž tež někotři ze SJ Hór-
ki sobu hrajachmy, a to Beno Mlynk, Feliks Pje-
taš, Franc Lejnert a Reinhard Kawš. Serbska
wubranka přeciwo wubranemu mustwu Trak-
tora Chočebuz z 3:1 doby. Tež wudawaćel So-
kolskich Listow Mikławš Krawc steješe w serb-
skej wubrance. Džeň a bóle začuwachmy, zo
naše stare sportnišćo žadane wočakanja na

Hórčanscy kehelarjo w swojim kehelnišću. Wotlěwa: Jurij Liznar,
Rudij Hejduška, Beno Hejduška, Wagner, Alfons Mět, Jan Hejduška
Foto: K. Hajna

wulkosć a dalje při-
prawy njespjelnja.
Tuž kupi gmejna
wot bur-Hejduški
na kromje wsy wyše
dotalneho sportni-
šća wulke polo, ko-
trež pak chětro na-
wisowashe.

Tuž započachu
w lěće 1959 nowe
sportnišćo twarić.
Hižo za čas swogeho
studija w Lipsku
běch po příkladze
znatych stadionow
načisnył plan za
sportnišćo w Hór-
kach. Při twarje za-
sadžichu čezku tech-
niku kaž planěro-
wacu husancu, wulki
bager, dumpery a
druhe wulke wozy-
dla. Brigadowanje na
sportnišću naby ma-
sowy charakter. Doziwichmy samo, zo džělaše
tam něhdže přecđžešac brigadnikow. Zwjeselace
bě, zo tež z druhich wsow młodži a stari pomoc-
nicy přichwatachu.

Wšako běštej sportowa jednota a cyla gmej-
na předewzałoj wulki nadawk: přihotowac a
přewjesć w lěće 1961 wulki sportowy a kulturny
zjězd serbskeje młodžiny Kamjenskeje župy.
Wšo měješe w juniju hotowe być. Hórčenjo sej
dowutworichu swój sportowy forum, kaž jón
mjenowachu, na kotrymž nabudžechmy nimo
wulkeju hrajišćow volleyballnišćo, městnosć
za wysoko- a dalokoskok, 400metrowsku běž-
nju, předrasćernju z třomi kabinami, wurychu
studnju za příležnosću za myće a za přihladowa-
rjow schodženkowe trawersy. Pódlá předrasćer-
nje natwarichu kehelnišćo, z třechu pokryte.

Štóž zliči njeličomne hodžiny, kotrež dobro-
wólnicy džělaču a štož zliči njesměrne hódnoty,
kotrež so tu stworichu? A njebychmy prawje
jednali, hdyž bych tu najaktiwnišich mjenował.
Wšako njeprěstachmy 1961 z wutwarom spor-
toweje foruma, ale natwarichmy w daljej dobjě
masiwne kehelnišćo z dwěmaj čaromaj, kulturny
dom ze žurlu, porjadnej korčmu a kuchnju a
samo ze stwami za přenocowanje.

Na zapadneje a južnej stronje zwosadžachmy
topoly, kotrež w Budyšinje kupich a kotrež hišće
džensa po 40 lětach sportnišćo wobdawaja.

Štóž chce tole wšo wi-
džeć, njech příndže na naš
wulki sportowy a kulturny
swjedženj wot 22. do
24. junija tutoho lěta do
Hórkow.

*

Po lěće 1965 zrodzi so
přenja myslička wo zje-
dnoćenju wobeju serb-
skeju mustwow z Hór-
kow a Ralbic, kotrež hra-
ještej we wobwodnej klasy.
W lěće 1975 bě potom
tak daloko, zo so wobě
sportowej towarstweje do
Traktora Ralbic/Hórki
džensa Sokoł Ralbic/
Hórki, zjednočištej. Wu-
slědk zchromadneho džěla

Kónč polstatych a spočatk šěsćdzesatych lět natwarichu sej w Hórkach
nowy sportnišćo, a na brigadowanje příndže přeco šwarna črjódka. Na
wobrazu wotlěwa: B. Hejduška, Kawš, Koch, Čoška, Haza, Sewc, Jan
Warnar, Jakub Warnar, sedžo: P. Warnar, J. Hejduška, Matješka, Paška,
Šewc.

Foto: P. Hejduška

bě, zo dopěchu w hrajnym lěće 1978/79
1. městno w tabulce wobwodnej klasy a z
tym postup do wobwodnej ligi. Dalše nadrob-
nosće wo tym pisachu Sokolske Listy lětnik
7/2000, čislo 5, pod nadpismom „Kak dóndže
před 25 lětami k zjednoćenju koparjow Ralbic
a Hórkow“.

*

We wobłuku SJ Hórki pak mějachmy nimo
koparskeho 1. mustwa, rezerwy a młodžin-
skeho koparskeho mustwa tež hibiciwu sekciju
kehelowanje. Nastork k založenju kehelerskeje
sekcije běchu někotři sportowcy přecđje tehdy-
šeje Rotacije Budyšin wokoło Jurja Dyrlichu
dali. Tola kehelowali běchu w Hórkach hižo w
dwadecy a třicetych lětach zašeho lěstotka.
Stara kehelerska čara bě na zahrodze něhdžeje
Hejduškec korčmy za hródzemi. Na wonu při-
prawy z wotpowědnymaj drjewjanymaj twa-
rjenčkomaj móžu so hišće dopomnić. Hdyž
njedawno dodžeržanu brónžnu wottorhachu,
namakachu wšitke džewječ drjewjaných
kehelow a kulu z twjerdeho gumija. Tutu nama-
kanku chcemy w małej wustajeńcy, kotruž
składnostnje 50lětneho jubileja zarjadujemy,
pokazać.

Po dotwarje noweho sportnišća lěta 1963 a
natwarje předrasćenskich kabinow dóstačmy
porjadnu transportabelnu kehelersku čaru. Nad
čaru sej Hórčenjo dołhu třechu natwarichu, tak
zo hodžeše so nětko stajnje kehelowac. A nje-
traješe dołho, da twarjachy hižo masiwne twa-
rjenje z woknami a durjami a małej předrumno-
sću za dwučarowe nowe kehelnišćo. Transpor-
tabelne položi so zwonka nowotwara, takrjec
za ludowy sport.

Za swoje jara aktiwne džělo při natwarje
sportoweje kompleksa dósta Jan Hejduška
Ernst Moritz Arndtow medalju w slěbru.
Spočatk julija 1966 móžachu na nowym ke-
helnišću nětko hižo w 1. wokresnej klasy kehe-
le powalec/kehelowac. Džesać lět potom we
wokresnej lize kehelowachu. Mjeztym wonych
kehelerjow z lěta 1970 hižo mjez aktiwny
njewidžimy.

Po zjednoćenju z Ralbicami wutworichu nowe
mustwo, a Jurij Šiman bě wokoło sebjě zhró-
džil črjódka zahoritych sportowcow, kotřiž
džensa w Kamjenskim wokresu derje sobu
mějeja.

Pawoł Hejduška